Analize și opinii

Florin Chirculescu: "În interbelic, Medicina din București primea 1000 de studenți în anul I; după șase ani, terminau sub 100"

Acum 1 oră 76 Vizualizari 4 Timp de citire

În interbelic, Medicina din București primea 1000 de studenți în anul I; după șase ani, terminau sub 100. Facultatea te învăța să rezolvi cazuri până la un anumit prag și să le recunoști pe cele care te depășeau, ca să le trimiți la cei mai deștepți decât tine. Era un țel onest, susținut de faptul că Facultatea nu era plătită pe cap de student; se cerea calitate, nu cantitate.

Era bine? Ca principiu universitar, da. Ca efect public, nu: Ro avea prea puțini medici.

Recent, un jurnalist mă întreba cum văd medicina din Ro peste zece ani. I-am zis că dacă politicienii o țin ca până acum (indiferent de partid, să fie clar!), în zece ani vom fi un deșert medical. Mă tem c-am fost optimist. Să zicem, totuși, că vine un ins și pune pe picioare sistemul de învățământ, că-i învață pe copii să se identifice cu Zâna Măseluță și pe doctorii din cătune să facă cezariene. Nu există un asemenea ins, dar să zicem. Ce-i de făcut mai încolo?

Păi, să reformăm finanțarea sistemului. Cei ce știu finanțe și au condus antreprize, nu care-au stat cu mâna întinsă la bani publici, ca să se laude că ce tari manageri sunt ei, ei bine, tipii ăștia spun că finanțarea sănătății

12 luni, nu doar 3. OK, vine un geniu și face ordine în economia sanitară; ce facem apoi?

Infrastructură. Nu, nu infrastructură, că nu putem. Și-atunci, ce? Proceduri! Corect, proceduri, ne-am antrenat pe timp de Covid… Băi, nu cred c-a redactat vreun om, elf, liliac sau raton, niște proceduri mai cretine ca alea din pandemie: nu doar că nu erau aplicabile, erau ȘI de necitit; pur și simplu nu le puteai parcurge, au fost primul semn de analfabetism funcțional la nivel de establishment. Să zicem însă că administrația se alfabetizează subit: ce facem?

Un plan! Planurile, însă, încep cu numărători, vrei să știi câte ciroze fac cetățenii din Vaslui, câte infarcte dezvoltă ăia din Văscăuți, câți gușați oferă Sibiul pe metru pătrat; așa se fac planurile, numai că noi nu mai numărăm din 2008, de când au fost „decapate” direcțiile sanitare, de când medicii au fost îndemnați să se care, de când a început circoteca decontărilor diferite între stat și privat.

Să zicem totuși că vine unul care știe să numere, deși nici Comisia nu are așa ceva, dar na, sperăm… Ce-i de făcut? Cum, ce? O luăm de la capăt, cu cei șapte ani de-acasă, cu a-i învăța pe copii că au responsabilități, cu note pe bune, cu corijențe, repetenție, și, mai ales, cu premierea celor ce pun osul la învățătură, cu examene reale, nu cu bife, cu chin, frate, cu chin, și nu doar în Ro!

Unii o să zică: dar asta vrem și noi, nu ne-ai citit programul? Ba da, bă, v-am citit TOATE programele, inclusiv p-alea cu hivemind și groupthink, dar voi nu vedeți că nu puteți s-aveți grijă de propriile structuri de decizie? Suntem în rahat până-n gât, terminați cu inovațiile de doi bani, gata, lăsați-ne, ne-am săturat de ratați, de parandărăt și de rețete rapide!

Am un prieten care predă în Vest. Odată, le-a dat studenților să citească o carte de pe o săptămână pe alta. Ăia l-au întrebat: Vrei s-o citim pe toată? Noi ziceam că-i fun la facultate, de ce ne împilezi?

Prietenul le-a cerut să-l suporte zece minute, și le-a spus basmul cu picioarele în ligheanul cu apă rece, cu nesomnul, cu cărțile citite până la descompunere. Ei, bine, același basm trebuie să-l spunem și noi: dacă vreți medicină, nu v-o dau nici repetenții cu ștaif, nici managerii care n-au condus vreun butic, nici politicienii care nu vă slujesc pe voi, ci pe ăia care-i sună pentru un gheșeft de moment. Medicina, și nu numai, începe cu cei șapte ani de-acasă, cu învățat noaptea, cu muncit până-ți sar capacele, cu clasamente și concurență, cu ambiție, respect pentru tine însuți și ceilalți, cu numărători, planuri, priorități, finanțări coerente și universități bec: în nici un caz cu burdușitul buzunarelor ălora care-ți dau puterea pe tavă, și nici cu inginerii sociale. Dacă lipsește o singură chestie din cele enumerate mai sus, mai bine tăceți, nu mai cereți nimic! În Ro, nu merge bine nici fotbalul, de unde și până unde ați scos-o că trebuie să meargă bine medicina?

Autor: **Florin Chirculescu**

Despre autor

editor

